

NORGES HØYESTERETT

Den 30. august 2016 avsa Høyesterett dom i

HR-2016-01834-A, (sak nr. 2016/455), straffesak, anke over dom,

I.

A (advokat Frode Sulland)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Guro Hansson Bull)

II.

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Guro Hansson Bull)

mot

A (advokat Frode Sulland)

B (advokat Arne Gunnar Aas)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Bull**: Saken gjelder straffutmåling for grov korrupsjon.
- (2) Det tyske MAN-konsernet hadde i årene omkring 2001 til 2007 et bestikkelsesprogram som ble brukt i en rekke land for å oppnå økt salg av blant annet busser som konsernet produserte. I 2011 ble det kjent her til lands at saken hadde forgreninger hit. Etterforskningen førte til at også korrupsjonshandlinger uten tilknytning til MAN-saken ble avdekket.
- (3) Påtalemyndigheten satte 2. juni 2014 B og A under tiltale for grov utroskap ved korrupsjon og grov korrupsjon eller medvirkning til dette. Tiltalen for grov utroskap ved korrupsjon skyldes at straffeloven 1902 først med virkning fra 4. juli 2003 fikk egne bestemmelser om korrupsjon som dekket handlingene. Før dette tidspunkt ble slike handlinger bedømt som utroskap.

- (4) Også fire andre personer ble tiltalt, noen av dem bare for handlinger utenfor MAN-saken.
- (5) Oslo tingrett avsa 3. desember 2014 dom med slik domsslutning for så vidt gjelder straffekravet mot B og A:

"B

8. **B, født 00.00.1944, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276a første ledd bokstav a) jf. § 276b første ledd jf. annet ledd, straffeloven § 276a første ledd bokstav b) jf. § 276b første ledd jf. annet ledd og straffeloven § 275 første og annet ledd jf. § 276 – sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd – til fengsel i 5 – fem – år. Han tilkommer et varetektsfradrag på 19 – nitten – dager.**

...

10. **I medhold av straffeloven § 29 første ledd bokstav b) jf. § 33a annet ledd fradømmes B på ubestemt tid retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet, herunder være daglig leder eller inneha annen ledende stilling i noe selskap eller sitte i noe selskaps styre.**

...

A

20. **A, født 00.00.1947, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276a første ledd bokstav b) og tredje ledd jf. § 276b første ledd jf. annet ledd og straffeloven § 275 første og annet ledd jf. § 276 – sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd – til fengsel i 5 – fem – år. Han tilkommer et varetektsfradrag på 3 – tre – dager.**

...

22. **I medhold av straffeloven § 29 første ledd bokstav b) jf. § 33a annet ledd fradømmes A på ubestemt tid retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet, herunder være daglig leder eller inneha annen ledende stilling i noe selskap eller sitte i noe selskaps styre."**

- (6) Begge ble altså dømt til fengsel i fem år og tap av retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet. I tillegg ble de dømt til å tåle inndragning til fordel for fornærmede, Unibuss AS, og til å betale erstatning til selskapet.
- (7) Dommen mot B gjaldt også en korrupsjonshandling utenfor MAN-saken.
- (8) Både B og A erklærte fullstendig anke til Borgarting lagmannsrett. B trakk imidlertid senere anken over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for korrupsjonshandlingen uten tilknytning til MAN-saken.
- (9) Før saken kom opp til ankeforhandling i lagmannsretten, inngikk Unibuss forlik med B, A og en tredje tiltalt som også hadde anket tingrettens dom, C, om alle erstatningskrav i saken.
- (10) Borgarting lagmannsrett avsa 7. januar 2016 dom med slik domsslutning for Bs og As del:

"B

6. **B, født 00.00.1944, dømmes for overtredelser av**
a. straffeloven § 275 første og annet ledd, jf. § 276 (grovt utroskap)
b. straffeloven § 276a første ledd bokstav a), jf. § 276b (passiv grovt korrupsjon)
c. straffeloven § 276a første ledd bokstav b), jf. § 276b (aktiv grovt korrupsjon),
sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd, til fengsel i 4 – fire – år. Han tilkommer et varetektsfradrag på 19 – nitten – dager.
7. **I medhold av straffeloven § 34, jf. § 37d inndras hos B til fordel for Unibuss AS 828 901 – åttehundreogtjueåttetusenihundreog – kroner.**
8. **I medhold av straffeloven § 29 første ledd bokstav b) jf. § 33a annet ledd fradømmes B på ubestemt tid retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet, herunder være daglig leder eller inneha annen ledende stilling i noe selskap eller sitte i noe selskaps styre.**
9. **B ilegges ikke sakskostnader for lagmannsretten.**

A

10. **A, født 00.00.1947, dømmes for overtredelser av**
a. straffeloven § 275 første og annet ledd, jf. § 276 (medvirkning til grovt utroskap)
b. straffeloven § 276a første ledd bokstav b), jf. § 276b (medvirkning til grovt korrupsjon),
sammenholdt med straffeloven § 62 første ledd, til fengsel i 4 – fire år og 9 – ni – måneder. Han tilkommer et varetektsfradrag på 3 – tre – dager.
11. **I medhold av straffeloven § 29 første ledd bokstav b) jf. § 33a annet ledd fradømmes A på ubestemt tid retten til å drive selvstendig næringsvirksomhet, herunder være daglig leder eller inneha annen ledende stilling i noe selskap eller sitte i noe selskaps styre.**
12. **A ilegges ikke sakskostnader for lagmannsretten."**

- (11) Både B og A fikk dermed en noe redusert fengselsstraff i forhold til det de hadde fått i tingretten, fra fem år til henholdsvis fire år og fire år og ni måneder.
- (12) Påtalemyndigheten anket til Høyesterett over straffutmålingen for B og A. A anket over lagmannsrettens lovanvendelse under skyldspørsmålet og straffutmålingen. I beslutning 25. april 2016 henviste Høyesteretts ankeutvalg påtalemyndighetens anke og As anke over straffutmålingen til behandling. As anke over lovanvendelsen under skyldspørsmålet ble nektet fremmet.
- (13) Høyesterett har behandlet saken sammen med sak HR-2016-01835-A, som gjelder en anke fra en annen person i sakskomplekset. Den saken gjelder en annen korrupsjonshandling som ble avdekket under etterforskningen.
- (14) *Mitt syn på saken*
- (15) Jeg nevner først at straffeloven 2005 ikke fører til noe gunstigere resultat for de domfelte. Korrupsjonsbestemmelsene i straffeloven 2005 §§ 387 og 388 har samme strafferamme som straffeloven 1902 §§ 276a og 276b, og det følger av spesialmotivene til §§ 387 og

388 i Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) at det var meningen å videreføre rettstilstanden. Saken skal dermed behandles etter bestemmelsene i straffeloven 1902, jf. straffeloven 2005 § 3 første ledd.

- (16) MAN-konsernets bestikkelsesprogram ble avdekket av tysk politi i 2009. I 2011 ble en tysk avisartikkel om at saken hadde forgreninger til busselskaper i Norge, kjent for ledelsen i Unibuss. Selskapet hadde kjøpt busser fra MAN. Dette ledet til politianmeldelse og granskning.
- (17) Unibuss, som inntil 2005 het Sporveisbussene AS, er heleid av Oslo kommune gjennom selskapet Kollektivtransportproduksjon AS. Unibuss driver bussruter som selskapet er tildelt på grunnlag av anbudskonkurranser utlyst av Ruter AS, et selskap eid av Oslo kommune og Akershus fylkeskommune. Ruter AS forvalter kommunens og fylkeskommunens ansvar for kollektivtrafikken i området.
- (18) B var innkjøpsansvarlig i Unibuss fra 1997 til september 2004. Deretter drev han egne selskaper, blant annet Økern Bilskadesenter AS, som kjøpte brukte busser fra Unibuss. B er dømt både for å ha mottatt bestikklser i MAN-saken og for senere å ha betalt bestikklser til en person i Unibuss, C, på vegne av Økern Bilskadesenter. Formålet med bestikkelsene var å få de brukte bussene billig.
- (19) Gjennom C berører MAN-saken også Norgesbuss AS, som er den andre store aktøren i kollektivtrafikken i Oslo og Akershus. Før han ble innkjøpssjef/teknisk sjef i Unibuss fra 2005, hadde han en tilsvarende stilling i Norgesbuss fra 2000 til utgangen av 2004. C har godtatt lagmannsrettens dom, der han ble dømt for sin rolle i MAN-saken både før og etter overgangen fra Norgesbuss til Unibuss, og for andre korrupsjonshandlinger.
- (20) A var salgssjef for MAN Last og Buss AS fra 1992 til utløpet av 2006. Dette var MANs norske datterselskap med ansvar for salg av busser og lastebiler på det norske marked. A er dømt for medvirkning til grov utroskap og grov korrupsjon både overfor B og C.
- (21) *Nærmere om B*
- (22) Som nevnt er B for det første dømt for sin rolle i MAN-saken. Lagmannsretten fant det bevist at han ved to anledninger, i november 2002 og juni 2003, fikk utbetalt til sammen 131 260 euro fra MAN. For dette er han dømt for grov utroskap, jf. straffeloven 1902 § 276 jf. § 275. Omregnet til norske kroner til kursen som gjaldt ved utbetalingene, utgjør dette 1 014 882 kroner. Lagmannsretten har lagt til grunn at han ga A 7 000 euro, som utgjorde 57 246 kroner. Bs personlige vinning etter de to utbetalingene var dermed 957 636 kroner.
- (23) I november 2003 og november 2004 mottok han ytterligere til sammen 252 060 euro fra MAN, tilsvarende 2 061 876 kroner. Den siste utbetalingen fant altså sted etter at han hadde sluttet i Unibuss i september 2004, men gjaldt busskjøp foretatt mens han var ansatt i selskapet. Ettersom disse handlingene ble foretatt etter at de nye korrupsjonsbestemmelsene i straffeloven 1902 hadde trådt i kraft 4. juli 2003, er han domfelt for grov korrupsjon, jf. straffeloven 1902 § 276b jf. § 276a. Det er lagt til grunn at han ved en anledning ga A 4 000 euro, tilsvarende 32 860 kroner. Bs personlige vinning ved disse utbetalingene ble dermed 2 029 016 kroner.

- (24) B er altså dømt for å ha mottatt til sammen 3 076 758 kroner fra MAN, med en personlig vinning på 2 986 652 kroner.
- (25) Etter at han sluttet i Unibuss, drev B egne selskaper, blant annet Økern Bilskadesenter. Ved tingrettens dom er han funnet skyldig i grov korrupsjon for mellom høsten 2009 og sommeren 2011 å ha utbetalt til sammen 346 400 kroner i form av månedlige beløp til C, som da var innkjøpsjef/teknisk sjef i Unibuss, for innkjøp av prisgunstige brukte busser til Økern Bilskadesenter.
- (26) Mens Bs rolle i MAN-saken gjaldt "passiv" korrupsjon – han mottok bestikklser – utgjør hans rolle i saken som involverer Økern Bilskadesenter, "aktiv" korrupsjon – han ytet bestikklser. Begrepene er egnet til å villeder som utgangspunkt for straffutmåling. Sett opp mot de brede samfunnsinteresser som korrupsjonsbestemmelsene skal verne, er det, som lagmannsretten bemerker i sin dom, ikke slik at straffverdigheten påvirkes av om man har betalt eller mottatt bestikklser. For øvrig kan det ofte være den "passive" part som har vært pådriveren.
- (27) Som påpekt i Rt. 2011 side 477 avsnitt 23, vil de individualpreventive og allmennpreventive hensyn kunne variere fra sak til sak, slik at det vanskelig kan fastsettes et generelt straffenivå for denne type forbrytelser, så vel "passive" som "aktive". Lagmannsretten har likevel i sin dom pekt på at ett av kriteriene i straffeloven 1902 § 276b annet ledd for om korrupsjonen er grov eller ikke, er om den har medført en "betydelig økonomisk fordel". Av dette utleder lagmannsretten at straffen ved "passiv" korrupsjon under ellers like betingelser bør være noe strengere enn for "aktiv" korrupsjon.
- (28) Jeg antar at lagmannsretten med dette har ment at den som mottar en bestikkelse, normalt vil sitte igjen med en større personlig vinning enn den som har betalt bestikklsen, og at mottakerens forhold dermed "under ellers like betingelser" er mer straffverdig enn betalerens. Dette kan imidlertid lett bli uriktig.
- (29) Jeg nevner her først at forarbeidene, Ot.prp. nr. 78 (2002–2003) side 58, synes å relatere "betydelig økonomisk fordel" til det beløpet som er betalt i bestikkelse, uten å problematisere om "netto" vinning for den ene eller andre av partene er større eller mindre enn dette.
- (30) Den som betaler en bestikkelse, kan dessuten sitte igjen med en større fortjeneste enn det som utgjør den personlige vinningen på den "passive" siden.
- (31) Dersom den "aktive" bestikkeren er et aksjeselskap, og det er tale om straffutmåling for en ansatt i selskapet, er det riktignok ikke nødvendigvis den ansatte som sitter igjen med noe særlig av selskapets vinning. Her gjør imidlertid allmennpreventive hensyn seg gjeldende med full tyngde. Ettersom slik korrupsjon bare kan gjennomføres dersom det finnes ansatte som er villige til å utføre denne type handlinger for selskapet, er det behov for å kunne ramme også dette handlingsleddet med streng straff. Selv med det forbeholdet lagmannsretten tar, mener jeg derfor at man ved straffutmålingen bør unngå å ta utgangspunkt i et skille mellom "aktiv" og "passiv" korrupsjon basert på personlig økonomisk vinning, men anse begge former for like straffverdige.

- (32) Imidlertid må det også i korrupsjonssaker være et ordinært straffutmålingsmoment hvor stor berikelse den enkelte involverte oppnådde – er beløpet stort, er det straffskjerpene. Slik sett er det relevant ved straffutmålingen at B personlig satt igjen med et stort beløp.
- (33) Det følger av straffeloven 1902 § 276b at det er straffskjerpene om korrupsjonen er forøvd av eller overfor en offentlig tjenestemann. I NOU 2002: 22 En alminnelig straffebestemmelse mot korrupsjon side 30 heter det følgende om korrupsjon i offentlig sektor:
- "At det treffes uriktige offentlige vedtak som følge av korrupsjon, er i seg selv meget uheldig. Men også for det tilfellet at tjenestemannen ikke yter gjengjeld i form av en uriktig tjenestehandling, gjør han seg sårbar for press ved å motta en bestikkelse. Og under enhver omstendighet vil mottagelse av bestikkelser bli oppfattet av allmennheten dit hen at uriktige tjenestehandlinger finner sted. Dette er i seg selv ødeleggende for folks *tillit* til forvaltningens upartiskhet og integritet. Et vesentlig hensyn ved kriminalisering av korrupsjon er hensynet til allmennhetens tillit til den offentlige virksomhet i alle dets former. En slik tillit er en forutsetning for et stabilt demokrati. Forbud mot så vel aktiv som passiv korrupsjon i offentlig sektor kan begrunnes i hensynet til å opprettholde en velfungerende offentlig administrasjon."**
- (34) I en moderne stat strekker det offentliges oppgaver seg lenger enn til offentlig myndighetsutøvelse i tradisjonell forstand, selv om begrepet "offentlig tjenestemann" vel særlig leder tanken i den retning. Også tjenesteyting som helsevesen og organiseringen av kollektivtransport er ansett som sentrale offentlige oppgaver. Selv om ledelsen i offentlig eide foretak som utfører denne type oppgaver, ikke er offentlige tjenestemenn, kan korrupsjon blant slike ledere skade folks tillit til en velfungerende offentlig sektor i like høy grad som når offentlige tjenestemenn i egentlig forstand er involvert. Det er grunn til å se like alvorlig på dette som på korrupsjon tilknyttet tradisjonell myndighetsutøvelse.
- (35) I Rt. 2012 side 243, som gjaldt korrupsjon i ledelsen i Undervisningsbygg Oslo KF, la Høyesterett derfor til grunn samme strenge norm som for offentlige tjenestemenn. Det kommunalt eide selskapet Unibuss hadde store oppgaver innenfor kollektivtrafikken i Oslo og Akershus. I likhet med hva lagmannsretten har lagt til grunn, mener jeg derfor at B, som i egenskap av innkjøpsansvarlig hadde en sentral rolle i busselskapet, må bedømmes etter den samme strenge norm som gjelder for offentlige tjenestemenn.
- (36) Ved straffutmålingen for B legger jeg videre særlig vekt på følgende:
- (37) Det dreier seg om betydelige beløp, rundt tre millioner kroner i MAN-saken, hvorav det aller meste var hans personlige vinning. Det skal imidlertid tas hensyn til at det ved innføringen av de nye korrupsjonsbestemmelsene i 2003 skjedde en viss skjerpelse av straffenivået sammenlignet med utroskap ved korrupsjon før lovendringen. Jeg viser til Rt. 2012 side 243 avsnitt 38. Bestikkelsene som fant sted i november 2002 og juni 2003, skal altså bedømmes noe mildere enn bestikkelsene i november 2003 og november 2004.
- (38) Det har vært reist spørsmål om de tre millionene i MAN-saken utgjør et tilsvarende lidet tap for Unibuss, eller om MAN snarere har tatt dette "på egen kappe" for å vinne markedsandeler i Norge. Det har etter mitt syn ikke så mye å si. Som påpekt i Rt. 2010 side 1624 avsnitt 25, følger det av straffeloven 1902 § 276b at det avgjørende er den *risiko* for skade som korrupsjonshandlingene førte til. Her har det betydning at

risikoen for selskapet ikke bare var knyttet til tap av dette beløpet, men også medførte risiko for tap av omdømme og fremtidige forretningsmuligheter.

- (39) Som eier av Økern Bilskadesenter betalte han videre om lag 20 000 kroner i måneden til C over lengre tid, til sammen over 340 000 kroner.
- (40) I likhet med lagmannsretten kan jeg ikke se noen formildende omstendigheter av betydning. Korrupsjonen i MAN-saken ligger riktignok mange år tilbake i tid, men det kan bare tillegges begrenset vekt i saker som dette, jf. Rt. 2010 side 1624 avsnitt 30. Videre gjenopptok B sin korrupsjonsvirksomhet i 2009–2011. Bs alder – han er født i 1944 – kan ikke gjøre nevneverdig utslag.
- (41) Lagmannsretten har som nevnt idømt en straff av fengsel i fire år. Jeg mener at dette er noe for lavt og legger da særlig vekt på at B etter å ha sluttet i Unibuss startet med ny korrupsjonsvirksomhet. Det viser et langvarig og fast korrupsjonsforsett. En passende straff vil etter min mening være fengsel i fire år og seks måneder.
- (42) *Nærmere om A*
- (43) A var som nevnt salgssjef for MANs norske datterselskap med ansvar for salg av busser og lastebiler på det norske marked.
- (44) Han er for det første dømt for medvirkning til grov utroskap ved korrupsjon i forbindelse med utbetalingene til B før lovendringen 4. juli 2003. Som nevnt fikk B her et beløp tilsvarende 1 014 882 kroner, hvorav A fikk 57 246 kroner.
- (45) Han er videre dømt for medvirkning til grov utroskap ved at C i slutten av juli 2002, da han fortsatt var innkjøpsansvarlig i Norgesbuss, fikk utbetalt 162 800 euro, tilsvarende 1 209 116 kroner, fra MAN. Ved straffutmålingen for A legges det til grunn at han mottok 10 000 euro, tilsvarende 74 270 kroner, av dette fra C.
- (46) Etter at de nye korrupsjonsbestemmelsene trådte i kraft 4. juli 2003, fikk B i 2003 og 2004 som nevnt utbetalt beløp tilsvarende 2 061 876 kroner, og A fikk tilsvarende 32 860 kroner av dette.
- (47) C, som da var begynt i Unibuss, mottok i november 2005 et beløp på 401 310 euro, som da utgjorde 3 108 146 kroner, fra MAN. Ved straffutmålingen for A legges det til grunn at han også da mottok 10 000 euro fra C, noe som på det tidspunktet tilsvarte 77 450 kroner.
- (48) Til sammen har altså A medvirket til utbetalinger på til sammen 7 394 020 kroner. Av dette har han selv fått 241 826 kroner.
- (49) Ved straffutmålingen må det imidlertid tas hensyn til at 2 223 998 kroner utbetalt til B og C skal bedømmes etter bestemmelsene om grov utroskap og følgelig noe mildere, fordi utbetalingene fant sted før de nye korrupsjonsbestemmelsene trådte i kraft. Det gjelder også 131 516 kroner som A fikk før dette tidspunktet.
- (50) Jeg viser til det jeg allerede har uttalt om at B må bedømmes etter den strenge norm som gjelder for offentlige tjenestemenn, for de bestikkelsene som rammes av

korrupsjonsbestemmelsene. Denne strenge normen gjelder etter straffeloven 1902 § 276b også for den som begår korrupsjonshandlinger *overfor* en "offentlig tjenestemann". Den må følgelig gjelde for A, også med hensyn til bestikkelsen av C i 2005.

- (51) Som jeg også har vært inne på tidligere, bør man ikke ta utgangspunkt i at A skal bedømmes mildere fordi han som den "aktive" parten i korrupsjonen sitter igjen med mindre personlig vinning enn B og C.
- (52) En personlig vinning på nærmere 242 000 kroner er for øvrig langt fra bagatellmessig, selv om noe over halvparten skal bedømmes etter utroskapsbestemmelsene. At A mottok penger fra B og C, innebærer også at han opptrådte som mer enn en ren mellommann.
- (53) Om As rolle mer konkret uttaler lagmannsretten følgende under punkt 2.4.1 i dommen:

"A var et nødvendig bindeledd mellom MAN Tyskland og C og B. A var klar over at C og B var sentrale personer ved busskjøp hos henholdsvis Norgesbuss og Unibuss. Retten finner det bevist at det var A som overfor MAN Tyskland foreslo C og B som personer som skulle få utbetalt provisjoner, og at MANs hensikt var å skape bindinger som skulle legge til rette for ytterligere bussleveranser til Norgesbuss og Unibuss. A bidro også aktivt til at slike provisjoner ble betalt, første gang til C ved Norgesbuss' kjøp av busser i juni 2002, og deretter ved alle de busskjøp Unibuss gjorde hvor først B og deretter C mottok provisjoner. Lagmannsretten finner det bevist at A forstod at når han ga beskjed til MAN Tyskland om at Unibuss hadde betalt for bussene, var det blant annet for at MAN Tyskland skulle forberede de ulovlige provisjonsutbetalingene til C og B."

- (54) Under punkt 5.2.3 heter det mer oppsummeringsvis:

"Når det gjelder As rolle, har lagmannsretten lagt til grunn at han for så vidt var en liten brikke i et stort korrupt system, men han var over flere år en helt sentral person for den korrupsjonen som skjedde i Norge. Lagmannsretten mener at A hadde en mindre sentral rolle hos MAN enn det C hadde hos Unibuss. As korrupsjonsforsett har heller ikke over tid vært like sterkt som Cs."

- (55) Lagmannsretten har på dette grunnlag tatt utgangspunkt i en straff på fengsel i rundt fem år. Dette er jeg enig i.
- (56) Forsvarer har fremhevet at A bør få rabatt fordi det bare er han som har forklart seg om utbetalingene fra B til ham selv, slik at domfellelsen her bygger på hans egen forklaring. I likhet med lagmannsretten kan jeg ikke se at det kan få nevneverdig betydning. Det fremgår av lagmannsrettens dom at As forklaringer, både under politiavhør og for retten, snarere har vært preget av forsøk på å redusere egen betydning og kunnskap om de korruperte handlingene.
- (57) Lagmannsretten har imidlertid lagt en viss vekt på at det hadde gått over ti år siden den siste korrupsjonshandlingen ble begått, og dømt A til fengsel i fire år og ni måneder. Jeg ser ikke grunn til å gjøre noen endring på dette.
- (58) Jeg stemmer etter dette for denne

D O M :

1. I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 6, gjøres den endring at B dømmes til fengsel i 4 – fire – år og 6 – seks – måneder. Til fradrag kommer 19 – nitten – dager for utholdt frihetsberøvelse.
2. Ankene over lagmannsrettens dom mot A forkastes.

- (59) Dommer **Falch:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (60) Dommer **Bergsjø:** Likeså.
- (61) Dommer **Matheson:** Likeså.
- (62) Dommer **Indreberg:** Likeså.
- (63) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 6, gjøres den endring at B dømmes til fengsel i 4 – fire – år og 6 – seks – måneder. Til fradrag kommer 19 – nitten – dager for utholdt frihetsberøvelse.
2. Ankene over lagmannsrettens dom mot A forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: